

Den Europæiske Unions Tidende

C 238

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

15. juli 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 238/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

Retten

2019/C 238/02	Rettens virke mellem den 1. og den 26. september 2019	2
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 238/03	Sag C-744/18 P: Appel iværksat den 29. november 2018 af Volkswagen AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2018 i sag T-623/16 — Volkswagen AG mod EUIPO	3
2019/C 238/04	Sag C-770/18 P: Appel iværksat den 8. december 2018 af Anikó Pint til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. oktober 2018 i sag T-634/17, Pint mod Kommissionen	3
2019/C 238/05	Sag C-27/19 P: Appel iværksat den 11. januar 2019 af Den Europæiske Revisionsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 8. november 2018 i sag T-874/16, RA mod Revisionsretten	4

DA

2019/C 238/06	Sag C-214/19 P: Appel iværksat den 7. marts 2019 af achtung! GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. januar 2019 i sag T-832/17 — achtung! GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	4
2019/C 238/07	Sag C-240/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Spanien) den 20. marts 2019 — FA mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	5
2019/C 238/08	Sag C-268/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Spanien) den 29. marts 2019 — UP mod Banco Pastor S.A.U.....	6
2019/C 238/09	Sag C-269/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 29. marts 2019 — Banca B. SA mod A. A. A.....	7
2019/C 238/10	Sag C-283/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 4. april 2019 — EUflight.de GmbH mod TUIfly GmbH	8
2019/C 238/11	Sag C-301/19 P: Appel iværksat den 11. april 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 12. februar 2019 i sag T-201/17, Printeos mod Kommissionen	8
2019/C 238/12	Sag C-330/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 23. april 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod Exter BV.....	9
2019/C 238/13	Sag C-347/19: Sag anlagt den 30. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien.....	10
2019/C 238/14	Sag C-362/19 P: Appel iværksat den 6. maj 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 26. februar 2019 i sag T-865/16, Futbol Club Barcelona mod Kommissionen	11
2019/C 238/15	Sag C-378/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ústavný súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 14. maj 2019 — Prezident Slovenskej republiky	11
2019/C 238/16	Sag C-404/19 P: Appel iværksat den 23. maj 2019 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. marts 2019 i sag T-26/18, Frankrig mod Kommissionen	12
2019/C 238/17	Sag C-425/19 P: Appel iværksat den 29. maj 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 19. marts 2019 i forenede sager T-98/16, T-196/16 og T-198/16, Italien m.fl. mod Kommissionen	13
Retten		
2019/C 238/18	Sag T-631/16: Rettens dom af 23. maj 2019 — Remag Metallhandel og Jaschinsky mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — antidumping — OLAF's vedholdende opfordring til medlemsstaterne om opkrævning af antidumpingtold på enhver import af silicium med oprindelse i Taiwan uden beviser for, at dette metal havde oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 398/2004 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 — årsagsforbindelse)	15

2019/C 238/19	Sag T-837/17: Rettens dom af 23. maj 2019 — Negru mod EUIPO — Sky (SkyPrivate) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SkyPrivate — det ældre nationale ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	15
2019/C 238/20	Sag T-312/18: Rettens dom af 23. maj 2019 — Dentsply De Trey mod EUIPO — IDS (AQUAPRINT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket AQUAPRINT — de ældre nationale ordmærker AQUACEM og de ældre ikke-registrerede nationale varemærker AQUACEM og AQUASIL — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001 — regler om utilbørlig udnyttelse (action for passing off) — ingen vildledende præsentation)	16
2019/C 238/21	Sag T-358/18: Rettens dom af 8. maj 2019 — J. García Carrión mod EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket JAUME CODORNÍU — det ældre spanske og EU-ordmærke JAUME SERRA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001 — et fornavns og et efternavns fornødne særpræg)	17
2019/C 238/22	Sag T-364/18: Rettens dom af 23. maj 2019 — Arçelik mod EUIPO (MicroGarden) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MicroGarden — relativ registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)	18
2019/C 238/23	Sag T-439/18: Rettens dom af 23. maj 2019 — Sintokogio mod EUIPO (ProAssist) (EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket ProAssist — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 94 i forordning 2017/1001 — ligebehandling)	18
2019/C 238/24	Sag T-257/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Al Zoubi mod Rådet.	19
2019/C 238/25	Sag T-258/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Foz mod Rådet.	20
2019/C 238/26	Sag T-259/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Aman Dimashq mod Rådet	21
2019/C 238/27	Sag T-283/19: Sag anlagt den 2. maj 2019 — Forbundsrepublikken Tyskland mod ACER	22
2019/C 238/28	Sag T-284/19: Sag anlagt den 2. maj 2019 — Wonder Line mod EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)	24
2019/C 238/29	Sag T-300/19: Sag anlagt den 13. maj 2019 — Achema og Lifosa mod Kommissionen.	25
2019/C 238/30	Sag T-302/19: Sag anlagt den 14. maj 2019 — Yanukovych mod Rådet.	26
2019/C 238/31	Sag T-303/19: Sag anlagt den 14. maj 2019 — Yanukovych mod Rådet.	26

2019/C 238/32	Sag T-316/19: Sag anlagt den 23. maj 2019 — BU mod Kommissionen	27
2019/C 238/33	Sag T-321/19: Sag anlagt den 27. maj 2019 — Maternus mod EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino) . .	28
2019/C 238/34	Sag T-326/19: Sag anlagt den 31. maj 2019 — Gerber mod Parlamentet og Rådet	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 238/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 230 af 8.7.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 220 af 1.7.2019

EUT C 213 af 24.6.2019

EUT C 206 af 17.6.2019

EUT C 187 af 3.6.2019

EUT C 182 af 27.5.2019

EUT C 172 af 20.5.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Rettens virke mellem den 1. og den 26. september 2019

(2019/C 238/02)

Retten har under sit møde i plenum den 19. juni 2019 noteret sig, at edsaflæggelsen for Den Europæiske Unions Domstol for de nye dommere af Retten først finder sted den 26. september 2019, og det bekræftes følgelig, at

- præsidentembedet ved Retten varetages af præsident Marc Jaeger
 - vicepræsidentembedet ved Retten varetages af vicepræsident Marc van der Woude
 - formandskabet for afdelingerne med fem og tre dommere varetages af afdelingsformændene Irena Pelikánová, Miro Prek, Steen Friemodt Nielsen, Heikki Kanninen, Dimitrios Gratsias, Guido Berardis, Vesna Tomljenović, Anthony Michael Collins og Stéphane Gervasoni
 - afgørelsen om dommernes fordeling mellem afdelingerne, som senest ændret ved afgørelse af 20. marts 2019 (EUT 2019, C 139, s. 2), afgørelser af 13. juli 2016 om sammensætningen af Den Store Afdeling og fremgangsmåde for udpegelse af den dommer, der afløser en dommer, som har forfald (EUT 2016, C 296, s. 2), og afgørelse af 11. maj 2016 om kriterier for fordeling af sager til afdelingerne (EUT 2016, C 296, s. 2) vedbliver at finde anvendelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, indtil de nye dommere af Retten tiltræder.
-

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 29. november 2018 af Volkswagen AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2018 i sag T-623/16 — Volkswagen AG mod EUIPO

(Sag C-744/18 P)

(2019/C 238/03)

*Processprog: tysk***Parter***Appellant:* Volkswagen AG (ved rechtsanwálte F. Thiering og L. Steidle)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 21. maj 2019 afvist appellen, idet den åbenbart delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og delvist er retligt ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 8. december 2018 af Anikó Pint til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. oktober 2018 i sag T-634/17, Pint mod Kommissionen

(Sag C-770/18 P)

(2019/C 238/04)

*Processprog: tysk***Parter***Appellant:* Anikó Pint (ved Rechtsanwalt D. Lázár)*De andre parter i appelsagen:* Europa-Kommissionen og Ungarn

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 21. maj 2019 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 11. januar 2019 af Den Europæiske Revisionsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 8. november 2018 i sag T-874/16, RA mod Revisionsretten

(Sag C-27/19 P)

(2019/C 238/05)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Europæiske Revisionsret (ved E. von Bardeleben og C. Lesauvage, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: RA

Ved kendelse af 24. april 2019 har Domstolen (Niende Afdeling) slettet sagen fra sit register.

Appel iværksat den 7. marts 2019 af achtung! GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. januar 2019 i sag T-832/17 — achtung! GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-214/19 P)

(2019/C 238/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: achtung! GmbH (ved Rechtsanwälte G.J. Seelig og D. Bischof)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 10. januar 2019 i sag T-832/17 ophæves.

— Påstand nr. 1 og 3 i stævningen af 22. december 2017, der blev nedlagt i første instans, tages til følge.

— Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes også at betale de yderligere omkostninger, der opstået ved nærværende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten nedlagt følgende tre anbringender:

Det første anbringende er støttet på en retligt fejlagtig bedømmelse af det ansøgte (ord/figur-) mærke »achtung!«'s særpræg, jf. varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 7, stk. 1, litra b). Retten har i den appellerede dom retligt fejlagtigt lagt til grund, at et tegn savner ethvert særpræg, hvis det i en af sine mulige betydninger kan opfattes som markedsføringsanprisning. Derudover har Retten ikke foretaget bedømmelsen af særpræget på grundlag af det ansøgte tegn »achtung!«, men derimod på grundlag af begrebet »Achtung«. I forbindelse med bedømmelsen af særpræget lagde Retten derudover til grund, at de faktiske omstændigheder, som dannede grundlaget, var fejlagtige, uden at den foranstaltede bevisoptagelse med hensyn til de spørgsmål, der havde betydning for løsningen af tvisten.

Det andet anbringende vedrører ligeledes en retligt fejlagtig bedømmelse af særpræget, jf. varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b). Retten er i den appellerede dom retligt fejlagtigt gået ud fra, at den egenskab hos varer og tjenesteydelser, at være »genstand for reklameforanstaltninger«, udgør et egnet fælles kendetegn til at begrunde en konsekvent nægtelse af særpræg for alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om god forvaltningsskik. Retten har retligt fejlagtigt undladt at efterprøve, om appelkammeret i tilstrækkeligt omfang har behandlet appellants ældre relevante registreringer, og om det ved afgørelsen har efterprøvet, om der skal træffes afgørelse i samme retning eller ikke. Det forhold, at der fuldstændigt er blevet set bort fra identiske ældre registreringer ved EUIPO, udgør en retlig fejl.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Spanien) den 20. marts 2019 — FA mod Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sag C-240/19)

(2019/C 238/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Ourense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FA

Sagsøgt: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når det i henhold til en national retsforskrift, såsom artikel 2, stk. 2, litra a), i ministeriel bekendtgørelse TAS 2865/2003, alene er muligt at få adgang til en frivillig eller frivillig fortsat forsikring, såfremt vedkommende har været udtrådt af en ordning under den sociale sikring, skal den pågældende udtrædelse da have fundet sted i forbindelse med en ordning under den spanske sociale sikring, eller skal den kompetente spanske institution tværtimod efter det princip om ligestilling af forhold, som er fastsat i artikel 5, litra b), i forordning nr. 883/2004 ⁽¹⁾, tage hensyn til en udtrædelse af en tilsvarende ordning under den sociale sikring i en anden medlemsstat, på samme måde som hvis det havde fundet sted i Spanien?

- 2) Når det i henhold til en national retsforskrift, såsom artikel 3, stk. 3, i ministeriel bekendtgørelse TAS 2865/2003, kræves, at der er tilbagelagt bidragsperioder for at kunne få adgang til en frivillig eller frivillig fortsat forsikring, er det da nødvendigt, at vedkommende har været omfattet af den spanske lovgivning på et tidligere tidspunkt, eller skal den kompetente spanske institution i henhold til artikel 6 i forordning nr. 883/2004 tage hensyn til de bidragsperioder, der er tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, på samme måde som hvis der havde været tale om bidrag, der var indbetalt i Spanien?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s.1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Spanien) den 29. marts 2019 — UP mod Banco Pastor S.A.U.

(Sag C-268/19)

(2019/C 238/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UP

Sagsøgt: Banco Pastor S.A.U.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den virkning, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, som er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 (¹) fortolkes således, at den er til hinder for gyldigheden af en aftale om ændring af et urimeligt kontraktvilkår, som er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, i hvilken forbindelse a) det urimelige kontraktvilkår på tidspunktet for indgåelsen af denne aftale ikke er blevet erklæret ugyldigt, dets manglende gyldighed ikke er blevet anerkendt, og forbrugeren ikke er blevet oplyst om muligheden for, at kontraktvilkåret kunne blive erklæret urimeligt, og hvor b) denne ændringsaftale ikke har karakter af et forlig? Er det i en sådan situation med henblik på gyldigheden af denne aftale relevant, at forbrugeren har forhandlet indholdet af ændringen?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, og artikel 4 i direktiv 93/13 fortolkes således, at et vilkår, der er indført ved en aftale, der er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende om ændring af et tidligere urimeligt kontraktvilkår, for at blive anset for gennemsigtigt kræver, at forbrugeren på tidspunktet for indgåelsen af ændringsaftalen er blevet oplyst om, at det oprindelige kontraktvilkår er urimeligt, eller, i givet fald, om muligheden for, at det dette kontraktvilkår erklæres urimeligt? Udelukker den omstændighed, at det nye kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, i denne henseende under alle omstændigheder efterprøvelsen af, om dette kontraktvilkår er urimeligt?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 29. marts 2019 —
Banca B. SA mod A. A. A.**

(Sag C-269/19)

(2019/C 238/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banca B. SA

Sagsøgt: A. A. A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den nationale ret — efter at have fastslået den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der definerer mekanismen til at fastsætte den variable rentesats ved formelen »fast margen og referencerenter anvendt af en bank på grundlag af ugenomsigtige kriterier«, inden for rammerne af en kreditaftale, hvor der kun i det første år anvendes en fast rentesats, mens der i de efterfølgende år anvendes en variabel rentesats opgjort i henhold til den nævnte formel — kan tilpasse kreditaftalen i lyset af de faktiske elementer heri således, at der fastsættes en beregningsmetode for den variable rentesats på grundlag af gennemsnitlige referenceparametre (LIBOR/EURIBOR) og bankens faste margen med henblik på at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF da fortolkes således, at den nationale ret efter at have fastslået den urimelige karakter af et kontraktvilkår som det ovennævnte ved en retsafgørelse anvender en fast rentesats med henvisning til den faste margen, som blev aftalt for aftalens andet gennemførelsesår, eller til den faste rentesats i det første år?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF og effektivitetsprincippet da fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale ret efter at have fastslået den urimelige karakter af et kontraktvilkår som det ovennævnte opfordrer parterne til at forhandle om den nye rentesats, uden at retten fastsætter referenceparametre?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvilke foranstaltninger kan da træffes for at sikre forbrugerbeskyttelsen på linje med bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993 L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 4. april 2019 —
EUflight.de GmbH mod TUIfly GmbH**

(Sag C-283/19)

(2019/C 238/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EUflight.de GmbH

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. maj 2019 blev sagen slettet fra Domstolens register.

**Appel iværksat den 11. april 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje
Udvidede Afdeling) den 12. februar 2019 i sag T-201/17, Printeos mod Kommissionen**

(Sag C-301/19 P)

(2019/C 238/11)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac, P. Rossi og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Printeos, S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 12. februar 2019 af Retten i sag T-201/17, Printeos S.A. mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Domstolen træffer afgørelse vedrørende sagens realitet, og
- Kommissionen frifindes for så vidt angår erstatningspåstanden på grundlag af artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og 340 TEUF samt artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

- ulovlighedsindsigelsen mod artikel 90, stk. 4, litra a), i forordning nr. 1268/2012 ⁽¹⁾ afvises, eller subsidiært forkastes som ugrundet,
- påstanden om annullation af e-mailen af 27. januar 2017 afvises eller subsidiært forkastes som ugrundet,
- Printeos S.A. tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede dom vedrørende følgende forhold:

- Første anbringende: Retten tilsidesatte Europa-Kommissionens ret til forsvar og princippet om en retfærdig rettergang i strid med princippet *non ultra petita*, da den uretmæssigt ændrede genstanden og det centrale punkt i tvisten efter i retsmødet at have anmodet appellanten om at ændre kvalificeringen af de renter, som selskabet havde krævet i sin oprindelige stævning.
- Andet anbringende: Retten foretog en urigtig fortolkning af artikel 266 TEUF, da den fandt, at denne artikel pålægger Kommissionen en absolut og ubetinget forpligtelse til at betale morarenter i tilfælde af en annullation af en afgørelse, hvorved der pålægges en sanktion eller bøde, med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for den midlertidige betaling.
- Tredje anbringende: Retten begik en retlig fejl ved at fortolke artikel 266 TEUF i lyset af IPK-dommen ⁽²⁾, Corus-dommen ⁽³⁾ og Holcim-kendelsen ⁽⁴⁾ uden at tage hensyn til de nye lovgivningsmæssige rammer, der finder anvendelse på konkurrenceområdet.
- Fjerde anbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at de betingelser, der i henhold til retspraksis kræves for at pålægge et erstatningsansvar uden for kontraktforhold, var opfyldt i nærværende sag.
- Femte anbringende: Retten tilsidesatte legalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet, idet den ikke i den foreliggende sag anvendte artikel 90 i delegeret forordning nr. 1268/2012 på trods af en tidligere afgørelse, hvori dette var fastsat.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige Budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 12.2.2015, Kommissionen mod IPK International (C-366/13 P, EU:C:2014:2170).

⁽³⁾ Dom af 10.10.2001, Corus mod Kommissionen (T-171/99, EU:T:2001:249).

⁽⁴⁾ Kendelse af 4.5.2005, Holcim mod Kommissionen (T-86/03, EU:T:2005:157).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 23. april 2019 — Staatssecretaris van Financiën mod Exter BV

(Sag C-330/19)

(2019/C 238/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Staatssecretaris van Financiën

Indstævnt: Exter BV

Præjudicielt spørgsmål

Følger det af EF-toldkodeksens artikel 121, stk. 1 ⁽¹⁾, at en præferencetoldforanstaltning, der fandt anvendelse på importerede varer på det tidspunkt, hvor varerne blev henført under ordningen med aktiv forædling med anvendelse af systemet med suspension, stadig kan tages i betragtning ved fastsættelsen af den toldskyld, der opstår, når varerne bringes i fri omsætning, eventuelt i ændret tilstand, såfremt denne præferencetoldforanstaltning var suspenderet på tidspunktet for antagelsen af angivelsen af varernes overgang til fri omsætning?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

Sag anlagt den 30. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**(Sag C-347/19)**

(2019/C 238/13)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Talabér-Ritz og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås i overensstemmelse med artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget nationale bestemmelser om installation af individuelle anordninger til måling af forbruget af varme, køling og varmt vand i bygninger i overensstemmelse med nævnte bestemmelse i direktiv 2012/27/EU.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det er Kommissionens opfattelse, at Kongeriget Spanien ikke har vedtaget nationale bestemmelser om installation af individuelle anordninger til måling af forbruget af varme, køling og varmt vand i bygninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i direktiv 2012/27/EU.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 315, s. 1.

Appel iværksat den 6. maj 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 26. februar 2019 i sag T-865/16, Futbol Club Barcelona mod Kommissionen

(Sag C-362/19 P)

(2019/C 238/14)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková, B. Stromsky og G. Luengo, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Futbol Club Barcelona og Kongeriget Spanien

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af artikel 107, stk. 1, TEUF, og navnlig med hensyn til fortolkningen af begrebet fordel ved statsstøtte og Kommissionens pligt til at vurdere, om der forelå en sådan fordel. Dette eneste appelanbringende består af to led vedrørende den identificerede retlige fejl:

- For det første er Kommissionen af den opfattelse, at Retten tog fejl, da den konkluderede, at undersøgelsen med henblik på at fastslå, om en bestemt skatteordning indrømmer sine begunstigede fordele, ikke kun indebærer en analyse af de kriterier, der er uløseligt forbundet med og fastsat i den undersøgte ordning, og med hvilke støttemodtagerne kan stilles i en gunstigere situation i forhold til andre virksomheder, der er omfattet af den almindelige ordning, men at vurderingen ligeledes indebærer en analyse af de negative følger af omstændigheder, der ikke vedrører ordningen, og som kan variere for hvert regnskabsår, selv om disse negative følger er vilkårlige og ikke systematisk kan udligne fordelene, og endvidere ikke kan forudses ved en forhåndsundersøgelse af ordningen.
- For det andet anlagde, herunder på grundlag af denne forkerte vurdering af begrebet fordel, en forkert fortolkning af Kommissionens pligt til at udvise omhu i forbindelse med undersøgelsen af, om der foreligger en støtteordning, og den begik en retlig fejl vedrørende Kommissionens bevisbyrde med hensyn til, om der foreligger en fordel i dette tilfælde.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ústavný súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 14. maj 2019 — Prezident Slovenskej republiky

(Sag C-378/19)

(2019/C 238/15)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Ústavný súd Slovenskej republiky

Part i hovedsagen

Sagsøger: Prezident Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 35, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, især i lyset af 33. betragtning hertil, fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat som led i ændringen af en national bestemmelse til gennemførelse af dette direktiv fratager republikkens præsident, der er direkte valgt af borgerne, beføjelsen til at udpege og afskedige den regulerende myndigheds formand og tildeler den omhandlede beføjelse til regeringen med den konsekvens, at den inden gennemførelsen af direktivet gældende lovgivningsmæssige situation genoprettes?
- 2) Kan artikel 35, stk. 5, i direktiv 2009/72/EF [...], især i lyset af 34. betragtning hertil, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der med det formål at beskytte den almene interesse tillader, at ministerier deltager i proceduren for tarifregulering ved den regulerende myndighed?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 211, s. 55.

Appel iværksat den 23. maj 2019 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. marts 2019 i sag T-26/18, Frankrig mod Kommissionen

(Sag C-404/19 P)

(2019/C 238/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved D. Colas, A.-L. Desjonquères og C. Mosser, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. marts 2019 i sag T-26/18, Frankrig mod Kommissionen, ophæves delvist.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garanti-fond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾, annulleres, for så vidt som Frankrig herved blev pålagt faste korrektioner på 100 % som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den franske regering har for Domstolen nedlagt påstand om delvis ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som Kommissionen herved frifandtes i det af Frankrig anlagte søgsmål hvad angår den del af den omtvistede afgørelse, der vedrører »Alvorlige mangler i kontrolsystemet, Korsika« for 2013 og 2014, i det omfang afgørelsen pålagde en fast korrektion på 100 % som følge af mangler i kontrolsystemet for arealstøtte i Haute-Corse.

Til støtte for appellen har den franske regering fremsat et enkelt anbringende vedrørende en retlig fejl. Retten har støttet sig på en urigtig fortolkning af de betingelser, der er fastsat i punkt 3.2.5 i retningslinjerne af 2015, for at fastsætte en korrektion, der overstiger 25 %. Retten foretog en sammenblanding af det bevis, der skal fremlægges, såfremt tildelingen af støtten er uden retsgrundlag og i strid med de EU-retlige regler, og det tilfælde, hvor manglerne ved kontrolsystemet er tilstrækkeligt alvorlige til, at det kan antages, at støtten er tildelt i strid med EU-retten. Retten fastslog således med urette, at det var berettiget at udelukke alle omkostningerne fra EU-finansiering, og at der var grundlag for at fastsætte den faste korrektion til 100 %.

(¹) EUT 2017, L 292, s. 61.

**Appel iværksat den 29. maj 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Udvidede Afdeling) den 19. marts 2019 i forenede sager T-98/16, T-196/16 og T-198/16, Italien m.fl.
mod Kommissionen**

(Sag C-425/19 P)

(2019/C 238/17)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar og D. Recchia, som befuldmægtigede)

De andre parter i appsagen: Den Italienske Republik, Banca Popolare di Bari Società Cooperativa per Azioni, Fondo interbancario di tutela dei depositi og Banca d'Italia

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Tredje Afdeling) den 19. marts 2019 i de forenede sager

T-98/16, Den Italienske Republik mod Kommissionen,

T-196/16, Banca Popolare di Bari S.C.p.A. mod Kommissionen, og

T-198/16, Fondo interbancario di tutela dei depositi mod Kommissionen,

ophæves.

— Frifindelse i søgsmålene i første instans, for så vidt som disse anfægtede, at den omtvistede afgørelse godtgjorde, at kravene til, at staten kunne tilregnes de pågældende foranstaltninger, var opfyldt, og at de var finansieret af statslige midler.

— Sagen hjemvises til Retten med henblik på en bedømmelse af de øvrige søgsmålsgrunde i første instans.

— Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom annullerede Retten den omtvistede afgørelse, fordi »Kommissionen ikke retligt korrekt har godtgjort, at de offentlige italienske myndigheder deltog i vedtagelsen af den pågældende foranstaltning, og dermed at denne foranstaltning kunne tilregnes staten som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF«, og da »Kommissionen ikke i den [omtvised] afgørelse førte tilstrækkeligt bevis for, at de offentlige italienske myndigheder kontrollerede de pågældende midler, og at disse myndigheder derfor rådede over disse midler«.

Kommissionen har gjort gældende, at den appellerede dom er støttet på urigtige retlige betragtninger og på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, som har gjort uoprettelig skade på gyldigheden af dommens konklusioner og dispositive del. Kommissionen har fremsat to appelanbringender:

— For det første har Kommissionen gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 107, stk. 1, TEUF af to grunde:

Retten begik en fejl vedrørende den bevisbyrde, som Kommissionen skal løfte for at fastslå, at kravene om tilregnelser og statslige midler er opfyldt, hvorefter Kommissionen er positivt forpligtet til at godtgøre, at de offentlige myndigheder på alle tidspunkter i den proces, der førte til vedtagelsen af de pågældende foranstaltninger, havde en afgørende indflydelse på den enhed, som tildelte støtten, alene fordi sidstnævnte var en privat enhed.

Retten begik en fejl vedrørende den bevisbyrde, som Kommissionen skal løfte for at fastslå, at kravene om tilregnelser og statslige midler er opfyldt, idet den foretog en opdelt vurdering af de indicier, som Kommissionen havde fremlagt i den omtvistede afgørelse, uden at den tog dem samlet i betragtning, og idet den så bort fra den større sammenhæng, som de er en del af.

— For det andet er Rettens konklusioner endvidere behæftet med alvorlige materielle urigtigheder vedrørende de faktiske omstændigheder og fortolkningen af relevant italiensk ret, som fremgår utvetydigt af de omhandlede retsakter.

RET TEN

Rettens dom af 23. maj 2019 — Remag Metallhandel og Jaschinsky mod Kommissionen

(Sag T-631/16) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — antidumping — OLAF's vedholdende opfordring til medlemsstaterne om opkrævning af antidumpingtold på enhver import af silicium med oprindelse i Taiwan uden beviser for, at dette metal havde oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 398/2004 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 — årsagsforbindelse)

(2019/C 238/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Remag Metallhandel GmbH (Steyr, Østrig) og Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Østrig) (ved advokat M. Lux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og A. Lewis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af opfordringen fremsat af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) til medlemsstaternes toldmyndigheder om at opkræve antidumpingtold af partier af silicium, der er eksporteret fra Taiwan til Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Remag Metallhandel GmbH og M. Werner Jaschinsky betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Rettens dom af 23. maj 2019 — Negru mod EUIPO — Sky (SkyPrivate)

(Sag T-837/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SkyPrivate — det ældre nationale ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 238/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alexandru Negru (Iasi, Rumænien) (ved først ved advokat I. M.-Iliescu, derefter ved advokat T. Protopopescu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sky Ltd, tidligere Sky plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor K. Saliger og P. Roberts, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. oktober 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 349/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Sky og M. Negru.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alexandru Negru betaler sagsomkostningerne, herunder de af Sky Ltd afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

(¹) EUT C 72 af 26.2.2018.

Rettens dom af 23. maj 2019 — Dentsply De Trey mod EUIPO — IDS (AQUAPRINT)

(Sag T-312/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket AQUAPRINT — de ældre nationale ordmærker AQUACEM og de ældre ikke-registrerede nationale varemærker AQUACEM og AQUASIL — relative registreringshindringer — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001 — regler om utilbørlig udnyttelse (action for passing off) — ingen vildledende præsentation)

(2019/C 238/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dentsply De Trey GmbH (Constance, Tyskland) (ved solicitor S. Clark)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Sakalaite-Orlovskiene, J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: IDS SpA (Savone, Italien) (ved advokaterne M. Andreolini og F. Andreolini)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. februar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1438/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Dentsply De Trey og IDS.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dentsply De Trey GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Rettens dom af 8. maj 2019 — J. García Carrión mod EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Sag T-358/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket JAUME CODORNÍU — det ældre spanske og EU-ordmærke JAUME SERRA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001 — et fornavns og et efternavns fornødne særpræg)

(2019/C 238/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spanien) (ved advokat E. Arsuaga Santos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Espagne) (ved advokaterne M. Ceballos Rodríguez og M. Hernández Gásquez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. april 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 451/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem J. García Carrión og Codorníu.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) J. García Carrión SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 276 af 6.8.2018.

Rettens dom af 23. maj 2019 — Arçelik mod EUIPO (MicroGarden)(Sag T-364/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MicroGarden — relativ registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 238/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arçelik AS (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokaterne A. Franke og E. Flach)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Sliwiska, S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. april 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 163/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MicroGarden som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Arçelik AS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 268 af 30.7.2018.

Rettens dom af 23. maj 2019 — Sintokogio mod EUIPO (ProAssist)(Sag T-439/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket ProAssist — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 94 i forordning 2017/1001 — ligebehandling)

(2019/C 238/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sintokogio Ltd (Nagoya, Japan) (først ved advokaterne V. Dalichau, S. Kirschstein-Freund, og B. Breitinger, derefter ved advokaterne S. Kirschstein-Freund og B. Breitinger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2341/2017-2) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket ProAssist.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sintokogio Ltd betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 328 af 17.9.2018.

Sag anlagt den 15. april 2019 — Al Zoubi mod Rådet

(Sag T-257/19)

(2019/C 238/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Khaldoun Al Zoubi (Damaskus, Syrien) (ved advokat L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 (¹) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 (²) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte foretog et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, idet det anføres, at sagsøgeren støtter det syriske regime og nyder gavn heraf, da dette synspunkt er helt og aldeles ubegrundet.

2. Andet anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip, og at de foranstaltninger, der er truffet ved de anfægtede retsakter, har sådanne virkninger, at de sidstnævnte i sig selv må anses for at være uforholdsmæssige. De økonomiske konsekvenser af sanktionerne over for sagsøgeren er katastrofale og står ikke i rimeligt forhold til de mål, som de anfægtede retsakter søger at opnå.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og af retten til at udøve en erhvervs-mæssig aktivitet, idet de anfægtede foranstaltninger har til følge, at sagsøgeren forhindres i frit at benytte sin ejendom og økonomiske frihed under tilsidesættelse af tillægsprotokol nr. 1 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
4. Fjerde anbringende om magtfordrejning. De anfægtede retsakter er truffet med henblik på at forfølge andre hensyn end de heri angivne, idet de navnlig er rettet mod sagsøgeren selv i stedet for regimet af for ham ukendte grunde, og de er således behæftet med magtfordrejning.
5. Femte anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF. De anfægtede retsakters begrundelse er i realiteten rent formel og har formentlig ikke været genstand for overvejelse fra sagsøgt side.
6. Sjette anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af retten til et forsvar og retten til retfærdig rettergang. Sagsøgeren kunne aldrig opnå at blive hørt inden indførelsen af de omtvistede restriktive foranstaltninger, og kunne derefter ikke korrekt udøve sin ret til et forsvar, herunder retten til retfærdig rettergang, som navnlig er sikret ved artikel 6, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21.1.2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 18I af 21.1.2019, s. 13).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21.1.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 18I af 21.1.2019, s. 4).

Sag anlagt den 15. april 2019 — Foz mod Rådet

(Sag T-258/19)

(2019/C 238/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samer Foz (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne L. Cloquet og J. Buyle)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 (¹) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 (²) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte foretog et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, idet det anføres, at sagsøgeren støtter det syriske regime og nyder gavn heraf, da dette synspunkt er helt og aldeles ubegrundet.

2. Andet anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip, og at de foranstaltninger, der er truffet ved de anfægtede retsakter, har sådanne virkninger, at de sidstnævnte i sig selv må anses for at være uforholdsmæssige. De økonomiske konsekvenser af sanktionerne over for sagsøgeren er katastrofale og står ikke i rimeligt forhold til de mål, som de anfægtede retsakter søger at opnå.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og af retten til at udøve en erhvervs-mæssig aktivitet, idet de anfægtede foranstaltninger har til følge, at sagsøgeren forhindres i frit at benytte sin ejendom og øko-nomiske frihed under tilsidesættelse af tillægsprotokol nr. 1 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
4. Fjerde anbringende om magtfordrejning. De anfægtede retsakter er truffet med henblik på at forfølge andre hensyn end de heri angivne, idet de navnlig er rettet mod sagsøgeren selv i stedet for regimet af for ham ukendte grunde, og de er således behæftet med magtfordrejning.
5. Femte anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF. De anfægtede retsakters begrundelse er i realiteten rent formel og har formentlig ikke været genstand for overvejelse fra sagsøgt side.
6. Sjette anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af retten til et forsvar og retten til retfærdig rettergang. Sagsøgeren kunne aldrig opnå at blive hørt inden indførelsen af de omtvistede restriktive foranstaltninger, og kunne derefter ikke korrekt udøve sin ret til et forsvar, herunder retten til retfærdig rettergang, som navnlig er sikret ved artikel 6, stk. 2, i den europæiske menne-skerettighedskonvention og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21.1.2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 18I af 21.1.2019, s. 13).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21.1.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 18I af 21.1.2019, s. 4).

Sag anlagt den 15. april 2019 — Aman Dimashq mod Rådet

(Sag T-259/19)

(2019/C 238/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aman Dimashq JSC (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne L. Cloquet og J. Buyle)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 (¹) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 (²) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte foretog et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, idet det anføres, at sagsøgeren støtter det syriske regime og nyder gavn heraf, da dette synspunkt er helt og aldeles ubegrundet.

2. Andet anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip, og at de foranstaltninger, der er truffet ved de anfægtede retsakter, har sådanne virkninger, at de sidstnævnte i sig selv må anses for at være uforholdsmæssige. De økonomiske konsekvenser af sanktionerne over for sagsøgeren er katastrofale og står ikke i rimeligt forhold til de mål, som de anfægtede retsakter søger at opnå.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og af retten til at udøve en økonomisk aktivitet, idet de anfægtede foranstaltninger har til følge, at sagsøgeren forhindres i frit at benytte sin ejendom og økonomiske frihed under tilsidesættelse af tillægsprotokol nr. 1 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
4. Fjerde anbringende om magtfordrejning. De anfægtede retsakter er truffet med henblik på at forfølge andre hensyn end de heri angivne, idet de navnlig er rettet mod sagsøgeren selv i stedet for regimet af for sagsøgeren ukendte grunde, og de er således behæftet med magtfordrejning.
5. Femte anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF. De anfægtede retsakters begrundelse er i realiteten rent formel og har formentlig ikke været genstand for overvejelse fra sagsøgtes side.
6. Sjette anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af retten til et forsvar og retten til retfærdig rettergang. Sagsøgeren kunne aldrig opnå at blive hørt inden indførelsen af de omtvistede restriktive foranstaltninger, og kunne derefter ikke korrekt udøve sin ret til et forsvar, herunder retten til retfærdig rettergang, som navnlig er sikret ved artikel 6, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21.1.2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 13).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21.1.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 4).

Sag anlagt den 2. maj 2019 — Forbundsrepublikken Tyskland mod ACER

(Sag T-283/19)

(2019/C 238/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og S. Eisenberg, som befuldmægtigede, og advokaterne M. Elspas, R. Bierwagen og G. Brucker)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder

Sagsøgerens påstande

1. Artikel 5, stk. 8 og 9, i bilag I og artikel 5, stk. 8 og 9, i bilag II til sagsøgtes afgørelse nr. 02/2019 af 21. februar 2019 annulleres.
2. Artikel 10, stk. 4, andet sætningsled, og stk. 5 og artikel 16, stk. 2, andet punktum, og stk. 3, litra d (vii) i bilag I samt artikel 17, stk. 3, litra d (vii) i bilag II til sagsøgtes afgørelse nr. 02/2019 af 21. februar 2019 annulleres.
3. Subsidiært for det tilfælde, at Retten er af den opfattelse, at de bestemmelser i bilag I og II, der i punkt 1 er nedlagt påstand om annulation af, er uløseligt forbundne med de øvrige bestemmelser i deres respektive artikel eller deres respektive bilag eller med den samlede afgørelse nr. 02/2019 af 21. februar 2019 fra sagsøgte, nedlægges påstand om annulation af den pågældende artikel, bilag eller den samlede afgørelse.

4. Subsidiært for det tilfælde, at Retten er af den opfattelse, at de bestemmelser i bilag I og II, der i punkt 2 er nedlagt påstand om annullation af, er uløseligt forbundne med de øvrige bestemmelser i deres respektive artikel eller deres respektive bilag eller med den samlede afgørelse nr. 02/2019 af 21. februar 2019 fra sagsøgte, nedlægges påstand om annullation af den pågældende artikel, bilag eller den samlede afgørelse.
5. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 14-16 i forordningen om det indre marked for elektricitet, der om kort tid træder i kraft, sammenholdt med artikel 13, stk. 2, TEU og det almindelige retssikkerhedsprincip.

I forbindelse med det første anbringende anfægtes det, at sagsøgte med præciseringen i artikel 5, stk. 8, litra b) og c), i bilag I og II til afgørelse 02/2019 af, hvad en kritisk netkomponent er, har tilsidesat grundstrukturen i artikel 14-16 i forordningen om det indre marked for elektricitet, som finder anvendelse fra den 1. januar 2020. Artikel 14-16 i forordningen om det indre marked for elektricitet fastsætter ifølge sagsøgeren, hvordan interne netkapacitetsbegrænsninger tages i betragtning ved beregningen af grænseoverskridende handelskapaciteter. I henhold til artikel 16, stk. 8, i forordningen om det indre marked for elektricitet lægges det uafkræfteligt til grund, at der ikke foreligger diskriminerende grænseoverskridende strømme, når der på interne og grænseoverskridende netkomponenter stilles en mindstekapacitet på 70 % af den enkelte netkomponent til rådighed for den grænseoverskridende handel. I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordningen om det indre marked for elektricitet skal der ikke iværksættes belastningsomfordelingsforanstaltninger over mindstekapaciteten. Endvidere kan et budområde ved overholdelsen af mindstekapaciteten alene fastsættes på ny med den relevante medlemsstats samtykke. Desuden indføres mindstekapaciteten på 70 % først i et trinvist lineært forløb. Mindstekapaciteten på 70 % og det lineære forløb tager hensyn til den omstændighed, at den interne netudvidelse tager tid. Denne grundstruktur vendes i artikel 5, stk. 8, litra b) og c), i bilag I og II til afgørelsen til det modsatte, da mindstekapaciteten på 70 % kun kan anvendes på interne netkomponenter, når transmissionssystemoperatøren kan godtgøre, at en fornyet fastsættelse af budområdet eller yderligere belastningsomfordeling eller yderligere netudvidelse ville være mindre effektiv. Hertil kommer, at effektivitetskriteriet i artikel 5, stk. 8, litra c), i bilag I og II undergraver mindstekapaciteten på 70 %, da det i praksis ikke kan opfyldes.

En anvendelse af afhjælpende tiltag på et tidligt tidspunkt i henhold til artikel 10, stk. 4, andet sætningsled, og stk. 5, og artikel 16, stk. 2, andet punktum, og stk. 3, litra d) (vii) i bilag I og artikel 17, stk. 3, litra d) (vii) i bilag II er i strid med artikel 16, stk. 4, i forordningen om det indre marked for elektricitet, hvorefter markedsdeltagerne skal have stillet den maksimale kapacitet til rådighed.

2. Tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 714/2009 ⁽¹⁾

I forbindelse med det andet anbringende gøres det gældende, at afgørelsen ulovligt indskrænker de tre gældende undtagelseskriterier for anvendelsen af interne netkomponenter efter nr. 1.7 i bilag I til forordning (EF) nr. 714/2009, da den alene fastsætter effektivitetskriteriet og anvender dette kriterium ukorrekt.

3. Tilsidesættelse af forordning (EU) 2015/1222 ⁽²⁾

I forbindelse med det tredje anbringende gøres det gældende, at effektivitetskriteriet i henhold til artikel 5, stk. 8, litra c), i bilag I og II til afgørelsen er i strid med proceduren for prøvelsen af budområder efter artikel 32 ff. i forordning (EU) 2015/1222 samt kravet om hensyntagen til netkomponenter ved kapacitetsberegningen i medfør af artikel 29, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2015/1222.

4. Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

I forbindelse med det fjerde anbringende gøres det gældende, at udelukkelsen af interne netkomponenter ved effektivitetsprincippet i henhold til artikel 5, stk. 8, litra c), i bilag I og II til afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet, da denne udelukkelse bringer systemsikkerheden i fare og ikke udgør det mindst indgribende middel.

5. Formelle fejl ved den anfægtede afgørelse

I forbindelse med det femte anbringende gøres det gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 2 og 4 i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385), da afgørelsen kun er offentliggjort og bekendtgjort på engelsk. Afgørelsen er endvidere i strid med begrundelsespligten og falder uden for agenturets kompetenceområde.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

(²) Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24.7.2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT L 197 af 25.7.2015, s. 24).

Sag anlagt den 2. maj 2019 — Wonder Line mod EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(Sag T-284/19)

(2019/C 238/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wonder Line, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne E. Manresa Medina og J. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: De Longhi Benelux SA (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Wonder Line, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket KENWELL — registreringsansøgning nr. 13 532 296

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1351/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. maj 2019 — Achema og Lifosa mod Kommissionen**(Sag T-300/19)**

(2019/C 238/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Achema AB (Jonava, Litauen) og Lifosa AB (Kedainiai, Litauen) (ved advokaterne E. Righini og N. Solárová)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2018) 9209 final af 8. januar 2019 i statsstøttesag SA.45765 (2018/NN) — Litauen — støtte til kraftværker, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure, hvorved den fratog sagsøgerne deres processuelle rettigheder i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

- Sagsøgerne har anført, at samtlige beviser peger på, at Kommissionen burde have været i tvivl om, hvorvidt statsstøtten og finansieringsmetoden var forenelig med det indre marked og EU-retten. Derfor skulle den have indledt en formel undersøgelse.
- Sagsøger har i denne forbindelse henvist til en lang række beviser, lige fra varigheden af fasen forud for anmeldelsen og den uforholdsmæssige fordeling af tiden mellem denne fase og den indledende undersøgelsesprocedure, øvrige omstændigheder hvorunder den anfægtede afgørelse blev vedtaget, og de angivelige fejl, som afspejles i afgørelsen, som ifølge sagsøgerne er utilstrækkeligt begrundet og behæftet med væsentlige urigtige skøn eller en skønsmangel. Disse forhold godtgør, at Kommissionen foretog en utilstrækkelig analyse af de relevante aspekter, og at den ikke havde de nødvendige oplysninger til at fastslå, at statsstøtten og metoden til finansiering heraf var forenelig med det indre marked og EU-retten.
- Navnlig gøres det gældende, at i) Kommissionen anlagde et urigtigt skøn med hensyn til en enkeltstående ordning for vedvarende energikilder og afgift på vedvarende energikilder, idet den anlagde en forkert fortolkning af den litauiske lovgivningsmæssige ramme og sagsøgernes klager, ii) Kommissionen undlod at vurdere den investeringsstøtte, der var ydet til producenter af vedvarende energikilder, og dens analyse af realiteten er således ufuldstændig og utilstrækkelig, iii) Kommissionen anlagde et urigtigt skøn med hensyn til fritagelserne fra afgiften i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, iv) Kommissionens vurdering af, om ordningen for vedvarende energikilder er forenelig med det indre marked, var utilstrækkelig og forkert, og v) vurderingen af, om finansieringsmetoden er forenelig med EU-retten, er mangelfuld og utilstrækkelig.
-

Sag anlagt den 14. maj 2019 — Yanukovych mod Rådet**(Sag T-302/19)**

(2019/C 238/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersborg, Rusland) (ved T. Beazly, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-301/18, Yanukovych mod Rådet ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4.3.2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 64 af 5.3.2019, s. 7).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4.3.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 64 af 5.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 231 af 2.7.2018, s. 48.

Sag anlagt den 14. maj 2019 — Yanukovych mod Rådet**(Sag T-303/19)**

(2019/C 238/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Feodorovych Yanukovych (Rostov on Don, Rusland) (ved T. Beazley QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender, der i det væsentlige er identiske eller sammenlignelige med de anbringender, der er gjort gældende i sag T-300/18, Yanukovych mod Rådet ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4.3.2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 64 af 5.3.2019, s. 7).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4.3.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 64 af 5.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 231 af 2.7.2018, s. 46.

Sag anlagt den 23. maj 2019 — BU mod Kommissionen

(Sag T-316/19)

(2019/C 238/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: BU (ved advokat E. Bonanni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 2. august 2018 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 21 440 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale morarenter fra den 23. januar 2017 og indtil den endelige betaling.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for de lidte tab på 500 000 EUR eller et andet beløb efter ret og billighed.
- Kommissionen pålægges at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

- Kommissionen tilpligtes at anerkende, at den foreliggende sag er omfattet af det særlige tilfælde i artikel 10 i den fælles ordning (som var gældende før 2006), og dermed at tilbagebetale det beløb, der principalt er nedlagt påstand om.

Mere subsidiært:

- Kommissionen tilpligtes at indhente en udtalelse fra lægeudvalget i overensstemmelse med artikel 20 og 22 i den fælles ordning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansættelsesmyndigheden har afvist at anvende artikel 10 i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme, som var gældende før den 1. januar 2006, på sagsøgeren, hvis invaliditet var blevet anerkendt som vedvarende og total som følge af erhvervssygdom, for så vidt angår tilbagebetaling af behandling i forbindelse med lukningen af en »okklusion«, som er skadelig for sagsøgerens åndedrætssystem, der er påvirket af erhvervssygdommen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender:

1. Rapporten udarbejdet af sagsøgerens læge og det opnåede resultat efterlader ingen tvivl om, at behandlingen herafastede og var nødvendig som omhandlet i ordningens artikel 10.
2. Princippet om god administration er blevet tilsidesat som følge af, at eksperten, som den af ansættelsesmyndigheden udpegede læge havde adgang til, havde modtaget en ufuldstændig dokumentation, og at de tre læger, der intervenerede i denne fase, udviste en usædvanlig uetisk adfærd, herunder afvisningen af næsens grundlæggende funktion og navnlig beskyttelsen af sagsøgerens nedsatte åndedrætssystem mod infektioner, samt afslag på lukning af okklusionen.
3. Ansættelsesmyndighedens afviste at anvende artikel 22 i den fælles ordning analogt på sagsøgeren i stedet for artikel 23, som blev anset for ikke-anvendelig, hvorimod ansættelsesmyndighed selv anmodede Præsidenten for Domstolen om at anvende artikel 22 med henblik på at udpege en »anden læge«. Lægeudvalget vil sikre sagsøgeren, at mandatet er formuleret korrekt, og at journalen er fuldstændig.

Sag anlagt den 27. maj 2019 — Maternus mod EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)

(Sag T-321/19)

(2019/C 238/33)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Maternus GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Zöbisch og R. Drozd)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: adp Gauselmann GmbH (Lübecke, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Maternus GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Jokers WILD Casino i farverne sort, rød, gul og hvid — varemærke nr. 9 515 321

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. februar 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 803/2018-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, første punktum i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. maj 2019 — Gerber mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-326/19)

(2019/C 238/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tibor Gerber (Milano, Italien) (ved advokat N. Amadei)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede forordning nr. 2019/474 annulleres, navnlig artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, og det fastslås, at direktiv 2019/475 som følge af denne ugyldighed ingen virkninger har, for så vidt som den funktionelt er knyttet til den anfægtede forordning.
- Indtil der afsiges dom, suspenderes anvendelsen af den anfægtede forordning og direktiv 2019/475 frem til den dato, hvor Rettens dom afsiges.
- Det fastslås, at gennemførelsen af samtlige gennemførelsesforanstaltninger, som vedrører forordning nr. 2019/474 og direktiv 2019/475, navnlig foranstaltningerne i lov af 1. december 2018, nr. 132 (lov om ophøjelse til lov af lovdekret af 4.10.2018, nr. 113) vedrørende indregistrering af motorkøretøjer, suspenderes indtil domsafsigelsen.

- Det tillades eventuelt, at der kan føres de beviser, som sagsøgeren forbeholder sig mulighed for at fremføre med henblik på at godtgøre de i stævningen beskrevne faktiske omstændigheder.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål er der nedlagt påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/474 af 19. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, navnlig de dele, der vedrører toldproceduren i den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen (artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 2).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede forordning i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF er mangelfuld og modstridende begrundet. Vedrørende medtagelsen af Campione i det europæiske toldsystem anføres det i forordningen, at de historiske grunde, som begrundede udelukkelsen herfra, såsom områdets isolation og økonomiske ulemper, har mistet deres gyldighed. Kommunens isolation er imidlertid ikke forsvundet og de økonomiske ulemper er blevet forværret som følge af casinoets insolvens, da casinoet udgør kommunens eneste indtægtskilde.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af folkeretten

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at pligten til at iagttage folkeretten, såvel traktat- som sædvaneretten, ud over at være nævnt i artikel 3, stk. 5, TEUF ofte er blevet bekræftet af Domstolen. Den anfægtede forordning (og direktiv 2019/475, som er knyttet hertil) har ændret en toldprocedure, som er genstand for en folkeretlig sædvaneregulering vedtaget mellem Italien og Schweiz og godkendt af Unionen selv, hvorefter Campione er underlagt den schweiziske toldprocedure. Forordningen tilsidesætter dermed en international forpligtelse, som burde have været iagttaget i medfør af traktaten og Domstolens praksis.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af de europæiske borgeres ret til fri bevægelighed

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den anfægtede forordning medfører konsekvenser, som er i strid med den ret, der er tillagt ved artikel 21 TEUF og artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Anvendelsen af Unionens toldprocedure på Campione kommune i stedet for den schweiziske toldprocedure vil nemlig indebære, at der ved ind- og udrejse fra Campione (hvad enten dette sker ad land- eller søvejen) indføres en fysisk toldbarriere, og at der iværksættes tilsvarende person- og varekontrol med henblik på at sikre, at de europæiske og schweiziske regler anvendes.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA